

DOM

Príbeh nedokonalého muža snívajúceho o dokonalej rodine.

*Otec Imrich má svoje sny. Dcéra Eva má svoje vlastné.
Ale život je to, čo sa deje kdesi medzitým.*

Réžia: Zuzana Liová

V kinách od 29. septembra 2011

Distribútor: Continental Film, PubRes

PRESS KIT

- Základné informácie o filme
- Synopsa
- Výber z mediálnych ohlasov, ocenenia
- Režisárska explikácia
- O tvorcoch:
  - Zuzana Liová
  - Miroslav Krobot
  - Judit Bárdos
  - Tatjana Medvecká
  - Marián Mitaš
  - Lucia Jašková
  - Marek Geišberg
  - Michal Kollár
  - Viktor Tauš
  - Juraj Chlpík
  - Jan Baset Střítežský
- Partneri, kontakty

ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE O FILME:	
Svetová premiéra:	12. 2. 2011, MFF Berlinale
Distribučná premiéra:	29. 9. 2011
Krajina pôvodu:	Slovenská republika, Česká republika
Rok výroby:	2011
Dĺžka:	100 min.
Jazyková verzia:	slovenská
Formát:	35mm + DCP, 1:1.85
Zvuk:	Dolby Digital
Žáner:	dráma
Odporúčaná prístupnosť:	15 rokov
Oficiálna stránka:	www.domfilm.sk

Námet, scenár a réžia:	Zuzana Liová
Kamera:	Jan Baset Střítežský, Juraj Chlpík
Hrajú:	Miroslav Krobot (Imrich, v slovenskom znení Ľubomír Paulovič), Judit Bárdos (Eva), Tatjana Medvecká, (Viera, v slovenskom znení Táňa Radeva), Marián Mitaš (Jakub), Marek Geišberg (Milan), Lucia Jašková (Jana), Ester Kadlecová Geislerová (Hana, v slovenskom znení Ela Lehotská), Ivan Romančík (Karol), Jana Ol'hová (Milanova matka), Attila Mocos (kňaz)
Strih:	Anna Johnson Ryndová
Hudba:	Walter Kraft
Zvuk:	Lukáš Moudrý
Architekt:	Pavol Andraško
Kostýmy:	Katarína Hollá
Umelecká maskérka:	Zuzana Wittgruberová
Výkonná produkcia:	Zuzana Mesticová, Eva Jindráková, Oľga Detaryová
Producenti:	Michal Kollár, Viktor Tauš
Výroba:	Fog'n'Desire Films, s.r.o. (ČR), Samastinor, a.s. (ČR), Česká televize (ČR), Sokol Kollár, a.s. (SR), Rádio a televízia Slovenska (SR)
S podporou:	Eurimages, Štátny fond Českej republiky pre podporu a rozvoj českej kinematografie, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Audiovizuálny fond, program MEDIA Európskej únie, Eurovia Vinci, ScripTeast, Publicis
Záverečná skladba:	Jan Baset Střítežský, spev: Kateřina Winterová, Jan Baset Střítežský

O FILME:

Dom je celovečerný debut mladej slovenskej scenáristky a režisérky Zuzany Liovej. V svetovej premiére bol uvedený na prestížnom Medzinárodnom filmovom festivale Berlinale 2011, v sekcii Fórum, venovanej mladým talentom, ako prvý film slovenského tvorca po 20 rokoch. Odvtedy film úspešne cestuje po mnohých ďalších festivaloch vo svete.

SYNOPSIS

Dom je intímna dráma vzťahu otca a dcéry, v ktorej sa stretávajú sny rôznych generácií.

Imrich buduje svoj vlastný životný sen – stavia dom pre svoju mladšiu dcéru Evu a očakáva, že tým navždy upevní ich rodinné puto. Na rodinnom dvore stoja rozostavané domy dva - ten prvý mal patriť Evinej sestre Jane, ktorá sa však otcovi vzoprela a Imrich ju za to z ich rodinného života vytesnil.

Eva, pekné dievča na prahu dospelosti, sníva len o tom, že po maturite konečne opustí „väzenie dokonalého domova“ a slovenské malomesto a vydá sa spoznávať svet. Ťažko nesie otcove starosvetské názory a jeho prístup k matke a sestre, chodí poza školu, tajne sa stretáva so sestrou a jej rodinou, brigáduje a robí všetko preto, aby mohla čo najskôr „vypadnúť“. Nečakane jej cestu skríži nový muž, starší a ženatý Jakuba, do jej života pribudne ďalšie

tajomstvo. Čoskoro však všetky tajomstvá vyplávajú na povrch a otec s dcérou sa musia rozhodnúť, akým smerom sa budú ďalej uberať ich životy.

VÝBER Z MEDIÁLNYCH OHLASOV

Napísali o filme:

„...dokonale vyvážená dráma, realistický príbeh o medzigeneračnom strete, odohrávajúc sa v akejsi zapadnutej dedine súčasného Slovenska, v prostredí zaťaženom nevraživosťou, živou starými krivdami.“

(MFF Karlove Vary 2011 – katalóg)

„Dom je tým pravým pre milovníkov realistickej drámy v štýle Kena Loacha, postavenej na naturalistických obrazoch a výkonoch, no bez politiky. Bezchybným obsadením postáv a citlivými dialógmi miestami pripomína Vidieckeho učiteľa (pozn: rež. Bohdan Sláma, 2007), český film, ktorému sa veľmi dobre darilo u medzinárodného publika, a zároveň tento debutový titul ukazuje pozoruhodnú a pôsobivú zrelosť mladej režisérky.“

(Natasha Senjanovic, The Hollywood Reporter)

„Intímny, no dokonale vyvážený príbeh zo súčasnosti debutujúcej talentovanej slovenskej režisérky Zuzany Liovej, v ktorom malé, zdanlivo bezvýznamné momenty každodenného života nadobúdajú univerzálnu

platnosť, ju zaraďuje medzi súčasníkov ako Bohdan Sláma a Alice Nellis. Pozoruhodný film, ukazujúci hĺbku charakterov, citlivý a inteligentne realistický príbeh o strete generácií, odohrávajúc sa v izolovanej slovenskej dedine, kde sa na staré krivdy nezabúda.“

(Alissa Simon, Variety)

OCENENIA A FESTIVALY

Cena Krzysztofa Kieslowskeho v medzinárodnej scenáristickej súťaži ScripTeast, Cena Tibora Vichtu Art Film Fest Trenčianske Teplice – Trenčín 2011: Najlepší mužský herecký výkon (Miroslav Krobot), Najlepší ženský herecký výkon (Judit Bárdos)

Filmový festival Titanic, Budapešť - Cena študentskej poroty

Medzinárodný filmový festival Pasavaris, Vilnius – Zvláštna cena poroty

Medzinárodný filmový festival Anonimul, Rumunsko – hlavná cena festival Anonimul Trophy

Uvedenie na festivaloch:

MFF Karlove Vary - 10 európskych režisérov očami Variety

CinEast 2011, Luxembursko

MFF Anonimul 2011, Rumunsko

MFF Valladolid 2011, Španielsko

MFF Espoo Ciné, Fínsko

MFF Thessaloniki 2011, Grécko

Festival Elles Tournent 2011, Belgicko

MFF Arras 2011, Francúzsko

BFI London 2011, Veľká Británia

MFF Listapad 2011, Bielorusko

MFF Molodist 2011, Ukrajina

MFF Haifa 2011, Izrael

MFF Göteborg 2012, Švédsko

a ďalšie

ZUZANA LIOVÁ O FILME – autorská explikácia:

Chcela som nakrútiť film o rodinných vzťahoch a zároveň zachytiť atmosféru premenlivej doby, v ktorej sa nachádza postkomunistická spoločnosť.

Dom - v prípade nášho filmu tri domy - je v prvom rade metaforou vzájomných vzťahov v rodine. Dom, ktorý sa stavia, je nádejou na nový život, ktorý sa v ňom môže zrodiť. Skrýva niečo intímne, čo si členovia rodín navzájom odovzdávajú. Dom symbolizuje aj domov – pocit spolupatričnosti, rodiny, miesta, kam človek primárne patrí. Nedokončený dom je symbolom cesty, rastu, dospievania, budovania vzťahov – dokončený znamená pripravený priestor. Neustále búranie už postaveného a vylepšovanie pôvodných plánov odráža napätia, hádky a následné zblíženia. Ich permanentná nedokončenosť symbolizuje aj neustály proces zmien, ktorými prechádzajú nielen vzťahy, ale v širšom kontexte aj súčasná spoločnosť v strednej Európe, a v tomto zmysle cítim univerzálnosť jeho témy.

V centre príbehu stojí generačný konflikt otca a dcéry. Nestaviam ich proti sebe len v prirodzenom vymedzovaní sa dieťaťa voči svojim rodičom. Ich konflikt chápem ako stret hodnôt doby bez slobody, ktorá formovala v ľuďoch iné myslenie, a súčasnosti s množstvom možností a zrelativizovania všetkého okolo. Dom, ktorý sa rozhodol otec postaviť pre dcéru symbolizuje navonok jeho „staré“ myslenie, vo vnútri je to jediný a prirodzený prejav lásky, ktorého je schopný. Dcéрино odmietanie tohto daru súvisí nielen s rebelantstvom voči otcovi, ale aj úplne inou predstavou mladej generácie o budúcnosti.

Otec si myslí, že postavením domov pre svoje deti im dá to najlepšie, čo vie. Jeho presvedčenie však postupne rozkladá rodinné vzťahy a namiesto šťastného domova vytvára dusno, z ktorého chcú jeho dcéry ujsť. Staršia Jana to urobila dávno, keď sa vydala za muža, ktorého jej otec neschválil. Preto spolu 7 rokov nekomunikujú. Mladšia Eva medzitým dospela. Otec zo strachu z toho, aby neurobil tú istú chybu ako pri Jane, je na Evu ešte prísnejší.

Jeho svet je okrem potreby istoty postavený aj v zakorenenosti na jednom mieste, na pripútanosti k svojmu pozemku, pôde. Stavanie domov je preňho prirodzená vec, robil to celý život. Realizoval sa v niečom hmatateľnom, lebo za bývalého režimu nemal veľa iných možností a keď prišla zmena, už sa jej nevedel prispôbiť. Z jeho pohľadu dáva postavením domu dcéram zázemie, bezpečie. Je presvedčený, že práve to v živote potrebujú. Otázne je, kde je tu hranica medzi jeho egom a láskou.

Maturantka Eva túži vypadnúť zo stereotypu, možno ešte nevie, čo naozaj chce, ale potrebuje dostať možnosť, aby na to prišla. Túži žiť ako chce, ísť tam, kam ju to ťahá. A dom na dvore to zatiaľ nie je. Najľahšiu možnosť ako sa dostať z domu vidí v odchode do Londýna, kde chce robiť au-pair. Splní si tak sen, že bude slobodná a samostatná. Jej zamilovanie sa do Jakuba nie je len rebelanstvo, ale hlavne splnenie si túžby po láske či obyčajnom objatí.

Medzi nimi stojí matka, ktorá sa snaží spojiť svoju rodinu, zmieriť staršiu dcéru s otcom a nejako utuľtať konflikty Imricha (otca) a Evy. Možno keby bola silnejšia a schopná zmeniť aspoň trochu podmienky, v ktorých žijú, bol by status quo jej rodiny iný.

Pri písaní príbehu som vychádzala hlavne z pozorovania reality. Mám pocit, že vzťahy či spôsob komunikácie, v ktorej prevláda vzájomná uzavretosť medzi členmi rodiny, neschopnosť alebo ostych ukázať emócie – hlavne tie pozitívne – sú typické pre mnoho rodín.

Do filmu sa dostalo mnoho pocitov, útržkov z rozhovorov či odporovaných detailov. Ide o zdanlivo obyčajné motívy ako kúpa topánok, čakanie u lekára, večera v kuchyni, cesta autom, chodenie do kostola, jazda v autobuse, neustála práca na dome... – všetok stereotyp, ktorý na jednej strane poskytuje zázemie a istotu, no na druhej strane ubíja. Mojm zámerom je, aby tento pocit pôsobil aj na divákov. Preto používam pomalšie tempo rozprávania a opakovanie vizuálnych motívov.

Film rozprávam minimalisticky, čisto, bez zbytočných vizuálnych ornamentov a štylizácie v snímaní a svietení. Kamera hlavne pozoruje realitu a pohyb pred sebou, tak ako sa navzájom neustále pozorujú postavy príbehu. Nevnučuje svoj názor. Naopak – ukazuje. Zvolený „pozorovací štýl“ necháva postavy žiť pred kamerou. Možno trochu s ostychom, s rešpektom k intimitate postáv skladám pocity z vypozerovaného. Vrstvím zdanlivo všedné udalosti, pod ktorými sa postupne rozvíjajú vzťahy. Použitím ručnej kamery s minimálnym svietením sa snažím o realizmus, no jemnou štylizáciou v snímaní sa odkláňam od dokumentárneho štýlu. Pociť autenticity zvýrazňujem aj výtvarnou zložkou filmu a spôsobom vedenia hercov.

Lokácie som vyberala tak, aby čo najviac vyjadrovali pocit zo scenára. Zároveň však pomohli vizuálne dotvoriť príbeh. Model dedina a menšie mesto, kam dochádzajú ľudia z okolitých dedín za prácou sa nachádza v mnohých kútoch Slovenska. Takýto filmový priestor som vytvorila spojením Čadce a dediny Malá Lehota pri Novej Bani.

Mesto **Čadca** na severe Slovenska je sivé, bez energie. Popri starých, ošarpaných budovách v ňom dominujú chaotické, nevkusne výrazne farebné fasády domov a mesto zahlcujúce lacné reklamy. Sivé panelákové sídlisko sa postupne mení na zmes farieb. To všetko vyvoláva pocit nepokoja a neporiadku. V tomto znaku doby cítiť snahu o odlíšenie sa vonkajšími prvkami. Potrebu zbaviť sa uniformity, do ktorej boli ľudia v socializme tlačení. Túžbou odlíšiť sa si však vytvárajú novú uniformitu. Celkovo v meste cítiť snahu o zmenu, o budovanie niečoho nového, pričom staré ešte stále pretrváva nielen na povrchu, ale hlavne v myslení ľudí.

Dedina (**Malá Lehota**) je umiestnená v kruhu, z každej strany vidno bytovky a dom, kde býva Eva. Všetko obklopujú kopce. Aj cesta vedie do kruhu. To všetko podporuje Evin pocit nemožnosti úniku. Treba zbúrať viacero múrov a prekročiť viacero hraníc, kým sa Eva naozaj slobodne nadýchne. Táto lokácia však

spĺňala hlavnú podmienku: bola miestom, kde sme našli rodinný dom, bytovku, na ktorú vidieť z dvora a priestor na postavenie dvoch rozostavaných domov.

Krakow je mesto, ktoré kontrastuje s priestorom plným stereotypu, kde sú postavy akoby uzavreté. Odlišné architektúrou, celkovým pocitom mesta. Presvetlené, slnečné, poskytuje Eve a Jakubovi priestor na nádyh.

ZUZANA LIOVÁ – námet, scenár, réžia

Zuzana Liová (*1977, Žilina) vyštudovala dramaturgiu a scenáristiku na Filmovej a televíznej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave (VŠMU), kde v roku 2008 ukončila aj doktorandské štúdium. Pracovala ako dramaturgička pre Slovenskú televíziu, a ako scenáristka sa podieľala na viacerých televíznych seriáloch (*Medzi nami*, *Ordinácia v ružovej záhrade*, *Mesto tieňov*) a na televíznom filme *Obvinenie*.

Nakrútila krátke dokumentárne filmy *Slečna Mária* (2000) a *Paľko* (2003). Jej autorským debutom bol televízny film *Ticho* (2005). Film *Dom* je jej celovečerný debut pre kiná. Na scenári pracovala takmer deväť rokov, a počas jeho tvorby sa s ním úspešne zúčastnila viacerých scenáristických súťaží: Cena Tibora Vichtu (1. cena v kategórii „Scenár k celovečernému hranému filmu“), Hartley-Merrill International Screenwriting Prize, ScripTeast (Krzysztof Kieslowski TVP Award 2007). Film bol v svetovej premiére uvedený v programe sekcie FÓRUM na prestížnom Medzinárodnom filmovom festivale Berlinale vo februári 2011.

Filmografia:

2011: Dom, SR – ČR, 100 min, scenár a réžia

2005: Ticho, SR, 72 min., scenár a réžia; STV

2003: Paľko, SR, 18 min., scenár a réžia; cyklus: V tieni, TV Markíza

2000: Slečna Mária, SR, 15 min., námet, scenár, réžia; študentský film

ROZHOVOR

Vaším prvým celovečerným filmom bol v roku 2005 televízny film Ticho. V tom čase už vznikal scenár k filmu Dom, ktorý je Vaším debutom pre kiná. Ako by ste porovnali prácu na oboch filmoch? V čom bola rovnaká, a v čom rozdielna? Ovplyvňovali sa tieto filmy navzájom?

Medzi Tichom a Domom je hlavný rozdiel v tom, že Dom je film do kina a Ticho zostalo niekde na hranici medzi televíznym a kino-filmom. Pri Dome som prvýkrát nakrúcala na filmovú surovinu. Má trochu zložitejší scenár s niekoľkými dejovými líniami. Chcela som používať ešte menej dialógov, nechať postavy konať a pozorovať ich pri tom. Viac času som pred nakrúcaním strávila na lokáciách, s kameramanom Jurajom Chlpíkom sme písali časti technického scenára priamo tam. A v čom sa ovplyvňovali? V Tichu som tiež pracovala s líniou vzťahu otca a dcéry, ale nakoniec som ju v strižni minimalizovala, takže som asi mala pocit, že tá téma vo mne zostala. Keď som dokončila Ticho, Dom som prepísala filmovejšie.

Vo filme hovoríte o vzťahoch v rodinnom mikrokozme. Pre diváka môže pôsobiť až autobiograficky. Kde bola pre Vás hranica vlastnej skúsenosti a pozorovania života okolo?

Môj film nie je autobiografia, ani film typu „podľa skutočnej udalosti“, nestaviam ho na nejakom reálnom príbehu ani mňa, ani nikoho, koho poznám. Celý príbeh, tak ako je vo filme, sa v realite nestal. Čo sa reálne stalo sú možno details, prežívanie emócií, jednotlivé motívy, či odtiene vzťahov. Ale z tohto pohľadu je každý film „zo života“. Veci, o ktorých hovorím v Dome sú už mnou prefiltrované dojmy z pozorovaného, zažitého, či jednoducho vymysleného, a všetko je to poskladané tak, aby som čo najlepšie vyjadrila tému, o ktorej som chcela hovoriť. Každé pozorovanie je už predsa vlastná skúsenosť z videného, počutého či nejakým spôsobom vedome alebo podvedome zaznamenaného. Pri písaní to však takto technicky nevnímam, veci mi napadnú samé, neriešim nijakú hranicu medzi mnou a tým vonku, a emócie a vzťahy všetkých postáv som pri písaní aj filmovaní prežívala s nimi, takže v niečom je to vlastne jednota.

Scenár k filmu sa rodil niekoľko rokov. Samotná realizácia filmu trvala však na slovenské pomery relatívne krátko. Ako sa spätne pozeráte na celý proces tvorby?

Veľa pekného som zažila sama pri písaní scenára. Čo sa týka samotnej tvorby, pracovala som s dvoma kameramanmi a dvoma strihačmi, čo bolo pre mňa dosť zložité a musela som sa s tým nejako vysporiadať. Samotná produkcia prebehla naozaj rýchlo, z čoho sa teším. Začali sme v roku 2009 s Marekom Kubošom, keď sme dostali grant na vývoj. Vzápätí do projektu vstúpili moji producenti Michal Kollár a Viktor Tauš a vďaka nim a všetkým, ktorí nás finančne podporili, sme film dokončili tento rok vo februári. Som rada, že som film nemala roztočený niekoľko rokov, ako je to na Slovensku zvykom.

Ako vznikalo herecké obsadenie? Mali ste vopred jasnú predstavu o tom, kto stvárni postavu Imricha, Evy a Viery?

Hercov som si vyberala tak, aby presne zapadli do mojich predstáv o charakteroch. Imrich je v neschopnosti prejať emócie, uzavretosti a dominancii v niečom typický slovenský otec svojej generácie. Je presvedčený o svojej vnútornej pravde. Hoci o nej nerozpráva, verí, že raz ju predsa musia pochopiť aj jeho dcéry. Ved' všetko vlastne robí pre ich dobro. Tým je to preňho uzavreté a viac sa emóciami či vzťahmi nezaoberá. Eva a Jana túžia hlavne po rešpekte a bezpodmienečnej otcovej láske, aj keď si to samé len ťažko priznávajú a hľadajú ju inde. Medzi nimi stojí matka, Viera, ktorá sa len málokedy postaví na odpor svojmu mužovi, skúša všetkých zmieriť, no nie je schopná urobiť nič výrazné, čím prispieva svojím podielom do celkového napätia. Na niektoré postavy sme robili casting, o obsadení Miroslava Krobota som vedela od začiatku, takže som bola rada, keď povedal áno. Judit Bárdos - predstaviteľku Evy - som hľadala najdlhšie, k nej potom bolo treba doladiť postavu Jakuba, ktorú stvárnil Marián Mitaš. Luciu Jaškovú a Mareka Geišberga som si predstavovala ešte pri písaní. Na rolu matky sme chceli českú herečku a Taťjana Medvecká presne splnila moje očakávania.

Ako sa Vám pracovalo s takým kvalitným, zaujímavým a zároveň rôznorodým hereckým zložením?

Veľmi dobre. Boli prirodzení, autentickí a o to mi hlavne šlo. Každý z nich je iný, ale všetko sú to výborní herci. Cítila som, že sa o nich môžem oprieť.

Dom bol vo svetovej premiére uvedený v zahraničí, na prestížnom Medzinárodnom filmovom festivale v Berlíne. Ako na Vás zapôsobilo prijatie medzinárodného publika?

Nielen v Berlíne ale aj na ďalších festivaloch, kde som Dom prezentovala, bolo prijatie zväčša pozitívne. Teším sa, že film je zrozumiteľný aj v zahraničí. O to som sa totiž usilovala. Jasný, že téma rodinných vzťahov a generačných problémov je univerzálna, ale som rada, že diváci odčítali aj slovenský kontext a bolo pre nich zaujímavé vidieť, akým spôsobom sa u nás na niektorých miestach žije. Úprimne ma potešilo, že na festivale Anonimul v Rumunsku, kde o najlepšom filme nerozhoduje odborná porota, ale

samotní diváci, dostal Dom hlavnú cenu. Celkovo ma baví sledovať reakcie publika, či sú už pozitívne alebo negatívne. Je to taký zvláštny druh dialógu medzi mnou, filmom a ľuďmi.

MIROSLAV KROBOT – Imrich

Miroslav Krobot (*1951, Šumperk, ČR) je český divadelný herec, režisér a dramatik, bol spoluzakladateľom Dejvického divadla a v súčasnosti pôsobí ako jeho umelecký riaditeľ. Pod jeho vedením sa divadlo stalo jedným z najnavštevovanejších v Prahe. Na filmovom plátne debutoval postavou otca vo filmovom spracovaní *Príbehov obyčajného šílenstva* režiséra Petra Zelenku (2005), a získal za ňu ocenenie Český lev (za úlohu otca v rovnomennej divadelnej hre získal v roku 2002 Cenu Alfréda Radoka v kategórii Talent roku). Vystupoval aj vo filmoch *Restart* (2005), *Účastníci zájazdu* (2006), *Tajnosti* (2007), *Vidiecky učiteľ* (2007). Medzinárodný úspech zaznamenal vo filme maďarského režiséra Bélu Tarra *Muž z Londýna* (2007), v ktorom si zahral manžela anglickej hviezdy Tildy Swinton. V roku 2011 sa okrem úlohy Imricha vo filme *Dom* predstaví aj v hlavnej úlohe filmu *Alois Nebel* režiséra Tomáša Luňáka.

(Foto: Alena Hrbková, Zdroj: Dejvické divadlo)

ROZHOVOR

Zuzana Liová Vás obsadila do zásadnej úlohy svojho filmu, do role Imricha, otca dospievajúcej Evy. Čím Vás scenár a postava oslovili?

Ako súkromná osoba som si mohol pripomenúť celkom dosť situácií zo svojho „otcovského“ života, a ako herca ma potešilo, ako je postava Imricha bohato napísaná.

Bola Vám postava Imricha od začiatku blízka, alebo ste si k nej museli vytvoriť nový, samostatný vzťah?

Rovnako ako Imrich, aj ja mám občas tendenciu „nasmerovávať“ svoje deti tým správnym smerom, ale som zbabelejší ako Imrich, a robím to nenápadne a „vychytralo“.

Postavu Vašej filmovej dcéry Evy stvárnila mladá slovenská herečka Judit Bárdos. Ako prebiehal váš filmový rodinný dialóg?

Takmer bez slov a z mojej strany s veľkou dôverou.

Vidíte nejaké rozdiely v „Imrichoch“ na Slovensku a v Čechách?

Imrich je postava so slovenským rodokmeňom, ale keď prekročíte hranice na Moravu, nie je to zase až taký veľký rozdiel. A ja som Moravák...

Zuzana Liová patrí k mladej generácii slovenských tvorcov a filmom Dom debutuje nielen v slovenskom a českom, ale aj medzinárodnom filmovom prostredí. Ako sa Vám s ňou spolupracovalo?

Veľmi mi pomohli tri dni, ktoré sme strávili sami pri práci na českej jazykovej verzii. Počítali sme slabiky pre dabing a popritom padlo veľa dôležitých viet o Imrichovi a o mužskom a ženskom svete... Páči sa mi, ako Zuzana pracuje s hercami.

Ste uznávanou postavou českého divadla a v posledných rokoch ste sa začali objavovať aj na plátnach kín. Kde sa pre Vás tieto dva svety prelínajú, a čím sa podľa Vás odlišujú?

To je na dlhé rozprávanie, ale v podstate čerpám z divadelnej skúsenosti a usilujem sa svoju predstavu o herectve preniesť na filmové plátno.

Vaša filmová kariéra odštartovala v posledných rokoch a to veľmi zaujímavo. Tento rok okrem filmu Dom na prestížnom Berlinale, uvádzate aj Aloisa Nebela na významnom festivale v Benátkach. Plánujete sa filmu venovať aj naďalej?

Áno, rád. V Dejvickom divadle som ako šéf a režisér zodpovedný skoro za všetko. Ako filmový herec s úľavou pozorujem, ako sú zodpovední iní. Ale ako sa tak filmu priúčam, začínam rozmýšľať nad filmovou réžiou... tak neviem.

JUDIT BÁRDOS - Eva

Judit Bárdos (*1988, Bratislava) študuje herectvo na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, a ako hosťujúca herečka pôsobí v Slovenskom národnom divadle a Divadle Nová scéna. Stvárnila postavy Salome (Herodes a Herodias), Virgilie (Coriolanus), a ďalšie. Za svoju debutovú postavu Evy vo filme *Dom* získala na MFF Art Film Fest 2011 Modrého anjela za najlepší ženský herecký výkon.

ROZHOVOR

Zuzana Liová Vás obsadila do zásadnej úlohy svojho filmu, do role Evy. Čím Vás scenár a postava oslovili?

Scenár ma zaujal predovšetkým svojou jednoduchosťou a zrozumiteľnosťou. Príbeh filmu sa mi od prvého čítania scenára zdal veľmi

úprimný a pravdivý. Takisto aj postava Evy mi bola veľmi sympatická, takže som veľmi rada, že som ju mohla stvárniť.

Je Vám postava Evy ako dospievajúcej, rebelujúcej dcéry v živote blízka?

Áno. Eva mi je blízka hlavne tým, že dospieva. Okrem toho si myslím, že mám v sebe podobnú hrdosť a viem byť takisto tvrdohlavá ako ona.

Postavu Vášho otca Imricha stvárnil významný český herec Miroslav Krobot. Ako sa Vám s ním spolupracovalo?

Spolupráca s pánom Krobotom bola pre mňa veľký zážitok. Zo všetkých hercov sa mi práve s ním nakrúcalo, hralo najlepšie. Dialóg, alebo skôr trialóg, ktorý sa odohrával medzi nami a režisérkou mi veľmi vyhovoval, pán Krobot mi pri istých scénach dokázal takým „nepriamym“ spôsobom poradiť. A to mi vždy veľmi pomohlo.

Ako študentka herectva hosťujete v Slovenskom národnom divadle, a máte za sebou aj prvú veľkú filmovú postavu. Ako vnímate tieto skúsenosti? Chceli by ste sa v budúcnosti venovať aj filmovému herectvu, alebo Vás viac láka divadlo?

Myslím, že ma zatiaľ sprevádza obrovské šťastie. Som vďačná za tieto krásne príležitosti, ktoré dostávam. Filmové herectvo ma samozrejme veľmi láka, chcela by som hrať vo filme aj v budúcnosti.

Tatjana Medvecká (*1953, Praha, ČR) je významná česká divadelná, filmová, dabingová a rozhlasová herečka. Jej domovskou scénou je činohra Národného divadla v Prahe. Na filmovom plátne zaujala už v roku 1976 vo filme *Marečku, podejte mi pero*, a na svojom konte má niekoľko ďalších filmov a desiatok televíznych inscenácií.

Za svoje divadelné umenie bola dvakrát odmenená Cenou Thálie (2000, 2002), je nositeľkou Ceny Františka Filipovského za dabing a dvojnásobnou víťazkou ankety Českého rozhlasu „Neviditeľný herec“.

(foto: Jana Petráková, Zdroj: archív TM)

ROZHOVOR

Ste všestranná herečka. Čím je pre Vás práca vo filme výnimočná, odlišná od ďalších oblastí herectva, ktorým sa venujete?

Určite svojou úspornosťou. Ako prevažne divadelná herečka som predsa len zvyknutá na veľké gesto a dikciu zodpovedajúcu veľkému priestoru Národného divadla.

Vo filme Dom ste stvárnilu postavu Viery, matky dcér Jany a Evy a manželku Imricha. Čím Vás táto postava oslovila a ako sa Vám s ňou pracovalo?

Páčil sa mi celý scenár, nielen moja postava. Oslovil ma svojou jemnosťou, prepracovanosťou a „obyčajnosťou“ v tom najlepšom zmysle slova. A postava matky Viery, ktorá miluje svoje dcéry aj svojho svojrázneho manžela, a neustále sa usiluje, aby vzťahy fungovali, mlčí, pracuje, zahládza a odvracia konflikty? Ktorá z nás, čo máme rodinu a deti, podobné situácie nepozná?

Postavu Vašej filmovej dcéry Evy stvárnila mladá slovenská herečka Judit Bárdos. Ako prebiehal váš filmový rodinný dialóg?

Judit je veľmi talentovaná herečka, milá, prirodzená a skutočná, a Mirek Krobot je skvelý herec a režisér, s ktorým sa poznám už viac ako dvadsať rokov, ešte z čias jeho pôsobenia v Národnom divadle. Myslím si, že tá naša rodina si veľmi dobre rozumela.

Máte slovenské korene. Vidíte nejaké rozdiely vo „Vierach“ a „Imrichoch“ na Slovensku a v Čechách?

Je pravda, že mám slovenské korene, ale nikdy som na Slovensku nežila, takže si netrúfam porovnávať. Ale rodičov, ktoré zo svojho pohľadu chcú pre svoje deti to najlepšie a nechápu, že oni majú svoje vlastné túžby a prania, takých nájdete veľa v Čechách, aj na Slovensku.

Zuzana Liová patrí k mladej generácii slovenských tvorcov a filmom Dom debutuje nielen v slovenskom a českom, ale aj medzinárodnom filmovom prostredí. Ako sa Vám s ňou spolupracovalo?

Jedným slovom vynikajúco. Zuzka mala jasnú predstavu o tom, ako má film vyzerieť a veľmi jemne a trpezlivo nás viedla k naplneniu tejto predstavy. A pritom bola otvorená a prístupná dialógu. Bola to veľmi sústredená práca, ktorá ma veľmi bavila.

Marián Mitaš (*1980, Považská Bystrica) vyštudoval bábkoherectvo na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. V súčasnosti pôsobí v kočovnom súbore Dezorzovo lútkové divadlo. Známý je však aj ako televízny herec (*Kriminálka Staré mesto, Mesto tieňov*), moderátor a DJ. V roku 2011 sa objavil aj na filmovom plátne, vo filme *Dom* stvárnil postavu Evinej lásky, učiteľa Jakuba.

ROZHOVOR

Na filmovom plátne ste sa objavili tento rok po prvýkrát v celovečernom filme. Čím je pre Vás práca vo filme výnimočná, odlišná od televízie a divadla?

Tak ako niektorí herci nedajú dopustiť na divadlo, ja nedám na film. Film je celý, televízia je polovičná. Televízia je pre zábavu. Film pre zážitok. K divadlu prirovnávať nebudem, lebo ako povedal Jules v Pulp Fiction: „Není to hra na stejném hřišti, ani stejná liga, je to úplně jiné sport“.

Aký je Váš názor na Jakuba, na jeho príbeh a konanie?

Jakub je dobrý a slušný človek. Chcel by byť aj silný, ale nevládze, nemá odvahu. Od istého času jeho život plyní v brehoch, ktoré nedefinuje on sám, ale ľudia s ktorými ho spojil. Jeho manželka, jeho deti, jeho svokra. Možno si svoju budúcnosť takto nepredstavoval. Robí, čo treba, nie to, čo chce. Vo vzťahu s Evou pociť vzburu, rebéliu, romantizmus. Zamiluje sa napriek všetkým zásadám. Chýba mu ale sila riešiť veci, a tak sa z jeho vzťahu s Evou stáva len zúfale volanie o pomoc.

Ako sa pozeráte na príbeh a odkaz filmu? Máte pocit, že téma je špecifická pre naše prostredie, alebo má presah aj za hranice Slovenska a Čiech?

Ak odhliadneme od spracovania a výsledku, téma samotná by mohla fungovať na Ukrajine, resp. v Maďarsku, určite aj v Poľsku. Dokonca možno viac ako na Slovensku či v Česku.

Ak hovoríme o filme ten by mal fungovať všade, kde bude publikum dostatočne odvážne rozmýšľať nad vzťahom rodič a dieťa. Divák ale musí byť aspoň taký odvážny a citlivý ako sama režisérka, lebo film je to veľmi krehký a obyčajný. Idea naopak silná a večná, ktorá definuje charakter človeka a následne aj jeho konanie v rokoch budúcich. Možno Jakub práve nemal takého prísneho otca...

Marek Geišberg (*1982, Rimavská Sobota) je absolventom Vysokej školy múzických umení v Bratislave a od roku 2004 je členom Slovenského komorného divadla v Martine. Hostuje tiež v Bábkovom divadle na Rázcestí v Banskej Bystrici, Slovenskom národnom divadle, Mestskom divadle v Žiline. V roku 2007 sa predstavil v dvoch celovečerných filmoch: *Muzika* režiséra Juraja Nvotu (postava Žofrého, za ktorú bol nominovaný na národnú filmovú cenu Slnko v sieti za najlepší vedľajší mužský herecký výkon) a *Polčas rozpadu* Vlada Fischera (postava Kunziho). V roku 2008 získal cenu Liberálnej spoločnosti Talent roka.

(Foto: Braňo Konečný, zdroj: Slovenské komorné divadlo Martin)

ROZHOVOR

Na filmovom plátne ste sa objavili už po tretíkrát v celovečernom filme. Čím je pre Vás práca vo filme výnimočná, odlišná od televízie a divadla?

Točiť film je pre mňa vždy veľkým zážitkom, stretol som veľa zaujímavých ľudí, proces filmu je pre mňa celkom dobrodružný, vďaka filmu som sa ocitol v zaujímavých situáciách.

V televízii sa nepracuje s takou dôslednosťou ako pri filme, pracovné tempo je úplne iné. Pri nakrúcaní seriálu sa po istom období dostávate do stereotypu, to sa odráža aj na výsledku, samozrejme.

Divadlo je zase úplne iná robota. Je oveľa viac duševná, ako práca pred kamerou. Tým, že divadlo je neopakovateľným zážitkom, je táto práca môjmu srdcu najbližšia. Vždy bola a vždy bude.

Vo filme Dom ste hrali nežiaduceho zaťa, manžela Jany, ktorú stvárnila Vaša skutočná manželka Lucia.

Aký je Váš názor na postavu Milana a jeho vzťah k Jane a jej rodine?

Vyrastal som na dedine, dedinské prostredie je mi veľmi blízke. Podobných ľudí ako je Milan poznám od nás z dediny. Je to pomerne jednoduchý chalan s jednoduchými túžbami, ktoré sa snaží naplniť, ale vždy zlým spôsobom. Niekedy je to milé, ale väčšinou smutné. Jana je silnejšia osobnosť a stojí nohami na zemi, myslím, že realitu vníma oveľa jasnejšie ako Milan. Konflikt medzi Janou a otcom je obrazom tvrdohlavosti, ktorá vie byť v človeku - to je tiež dosť smutné.

So svojou manželkou ste zohratý pár v súkromí aj na divadelnom javisku. Boli pre Vás rola Milana a jeho vzťah k Jane niečím nové a špecifické?

Asi v tom, že sme mohli pracovať spolu pred kamerou. Veľmi nám pomohlo to, že nám Zuzana dôverovala, aj preto bola tá práca taká príjemná. Hrali sme s tromi deťmi, tiež zaujímavá skúsenosť. A navyše, nakrúcalo sa v krásnom prostredí, s príjemnými ľuďmi.

Ako sa pozeráte na príbeh a odkaz filmu? Máte pocit, že téma je špecifická pre naše prostredie, alebo má presah aj za hranice Slovenska a Čiech?

Prélínajú sa v ňom dva zásadné problémy - generačný a sociálny. Myslím, že aj zahraničný divák si príde na svoje. Uvidí špecifiká dedinského (chudobného) prostredia a ľudí, ktorí v ňom žijú a ako. Film som ešte stále nevidel, takže sa veľmi teším, až si ho pozriem. Ak čas dovolí, možno spolu s mojou ženou Luciou priamo v kine :)

LUCIA JAŠKOVÁ - Jana

Lucia Jašková (*1978, Košice) je od roku 2001 členkou Slovenského komorného divadla v Martine a pravidelne hosťuje vo Mestskom divadle v Žiline). Okrem divadla sa venuje aj dabingu, rozhlasu a televízii. Na filmovom plátne debutovala postavou Jany vo filme *Dom*.

(Foto: Braňo Konečný, zdroj: Slovenské komorné divadlo Martin)

ROZHOVOR:

Vo filme Dom ste hrali dcéru, ktorú jej vlastný otec zavrhol pretože odmietla viesť svoj život podľa jeho predstáv. Aký je Váš názor na postavu Jany a jej vzťah k otcovi? Vidíte v ňom obraz dnešnej reality?

Vzťah otca a dcéry je komplikovaný skoro v každej rodine. Imrich si život svojej dcéry Jany predstavoval určite inak. Nie je spokojný s výberom partnera a keďže je Jana do svojho muža napriek problémom stále

zamilovaná, medzi otcom a dcérou vzniká obrovská priepasť. Rodiny, ktoré podobné problémy nepoznajú, si môžu gratulovať.

Na pläci sa stretli viaceré generácie hercov a tvorcov zo Slovenska aj Českej republiky. Ako prebiehalo nakrúcanie filmu pod vedením mladej režisérky?

Myslím, že pre Zuzanu to bolo náročné obdobie. Prevalcovať toľko skúsených ľudí a hlavne chlapov, bolo ťažké. Prostredie, ktoré si však so svojím tímom vybrala, nás všetkých izolovalo a príbehu dodávalo na hodnovernosti. A k dobrému výsledku prispel pozitívny prístup a profesionalita hlavných protagonistov. S odstupom času si uvedomujem, že nám mnohým chýbala trpezlivosť, čo je pri práci na takom intímnom príbehu asi to najdôležitejšie.

Ako sa pozeráte na príbeh a odkaz filmu? Máte pocit, že téma je špecifická pre naše prostredie, alebo má presah aj za hranice Slovenska a Čiech?

Je to príbeh o láske, zodpovednosti, starostiach bežných, aj smutno smiešnych. Nevidím dôvod, prečo by tieto témy mali byť niekomu cudzie. Ale odpovedám v rovine teoretickej, pretože film som ešte stále nevidela.

MICHAL KOLLÁR - producent

Michal Kollár (*1978, Bratislava) je producent, režisér a scenárista. V Bratislave študoval manažment a filmový strih, je aktívny v televíznej produkcii a reklamách. Založil produkčný dom Sokol Kollár a je spoluzakladateľom producentskej spoločnosti Fog'n'Desire Films v Českej republike.

V roku 2007 nakrútil svoj prvý celovečerný film *Poslední plavky*, na ktorom pracoval ako spoluscenárista, režisér a producent, a o rok neskôr sa ako koproducent a strihač podieľal na divácky úspešnom filme Viktora Tauša *Sněženky a machři po 25 rokoch*. V roku 2011 produkoval debutový film mladej slovenskej režisérky Zuzany Liovej *Dom*, ktorý odštartoval svoju úspešnú kariéru na Medzinárodnom filmovom festivale Berlinale v sekcii Fórum, ako prvý

slovenský film slovenského režiséra v Berlíne po 20 rokoch. V roku 2011 Michal Kollár reprezentoval Slovenskú republiku v rámci projektu Producers on the Move na MFF Cannes.

Filmografia:

2011: Dom, SR, ČR, 100 min; producent

2008: Sněženky a machři po 25 letech, ČR, 100 min.; producent, strih

2007: Poslední plavky, ČR, 100 min; scenár, réžia, producent

ROZHOVOR

Máte za sebou viacero projektov ako scenárista, režisér a producent. V čom bol Dom pre Vás špecifický?

Stáť v pozadí čisto v producentskej – až výkonnej producentskej pozícii. Sledovať a podieľať sa na vývine, prípravách, nakrúcaní, až po festivaly a distribúciu. Človek tým získa unikátnu perspektívu, ktorej by v inej kombinácii - napr. réžia a produkcia - nebol schopný. Táto „univerzita“ bola pre mňa o to vzácnejšia, že išlo o „ženské“ ponímanie sveta skrz film.

Námet a scenár filmu, rovnako ako jeho základný tvorivý tím vyšli zo Slovenska, film ste však realizovali ako slovensko-českú koprodukciiu. V ktorej fáze príprav filmu a z akých dôvodov ste sa rozhodli produkciu rozšíriť o Českú republiku?

Dôvodom bolo problematické a hlavne nedostatočné financovanie na Slovensku. Myslím, že lepšia otázka by bola „kedy ste sa rozhodli vrátiť Slovensko do hry“ – keď sme si podali žiadosť o podporu poslednej pätiny rozpočtu. Film bol od začiatku iniciovaný českou stranou, prvé peniaze boli tiež české.

Museli ste vzhľadom na tému filmu robiť závažné kompromisy, alebo ide naozaj o film rovnako blízky slovenskému aj českému prostrediu?

Tu mi napadá jeden názor, ktorý zaznel v Berlíne: príbeh Domu je typicky fínskym príbehom fínskeho otca...

Film ste v svetovej premiére uviedli na prestížnom filmovom festivale Berlinale. Ako film prijalo medzinárodné publikum, a ako sa život filmu odvíjal po tejto premiére?

Dovolím si povedať, že fenomenálne. Svedčí o tom aj to, že počas projekcie pre obchodných zástupcov a novinárov nikto neodišiel a na konci sa ozval mohutný potlesk. Pre festivalových, filmami otrlých profesionálov je to údajne veľmi nezvyčajné. Reakciou na uvedenie v Berlíne je neutíchajúci enormný záujem festivalov. Doteraz film získal 7 cien na medzinárodných festivaloch a vyzerá to, že dostane ďalšie. I to je dôvod, prečo film uvádzame domácejmu publiku až po nejakom čase. Chceli sme zistiť, aký film to vlastne máme – a ono sa to ukázalo: Je to romantický príbeh hľadania a opätovania rodičovskej lásky.

S kolegom Viktorom Taušom máte už za sebou niekoľko realizovaných projektov. Čo pripravujete do budúcnosti?

Najbližšie nás čaká realizácia koprodukčného filmu s pracovným názvom Klauni. Ide o príbeh trojice starnúcich mímov, ktorí po dekádach vzájomnej nevraživosti pomaly nachádzajú cestu k sebe. Okrem známych českých a slovenských hercov ako Oldřich Kaiser či Jiří Lábus sa vo filme objaví „Kaurismäkiho múza“ Kati Outinen.

VIKTOR TAUŠ - producent

Viktor Tauš (*1973, Praha, ČR) je režisér a producent. Ešte ako študent pražskej FAMU nakrútil inscenovaný dokument *Eleanor Rigby z Malej Strany* (1995), ktorý bol úspešne uvedený na mnohých medzinárodných festivaloch, a celovečerný debut *Kanárek* (1999), ktorý kritici označovali za najvýraznejší debut desaťročia a získal aj ocenenie Český lev za strih (Alois Fišárek). V roku 2007 s Michalom Kollárom založili spoločnosť Fog'n'Desire. Jeho druhým filmom bol divácky úspešný titul *Sněženky a machři po 25 rokoch*, ako režisér momentálne pracuje na treťom celovečernom filme s názvom *Klauni*.

Filmografia:

- 2011: Dom**, SR - ČR, 100 min; producent
- 2008: Sněženky a machři po 25 letech**, ČR, 100 min.; režisér, producent
- 2007: Poslední plavky**, ČR, 100 min; spoluscenárista, producent
- 1999: Kanárek**, ČR, 90 min; režisér, producent, herec
- 1995: Eleanor Rigby z Malej Strany**, ČR, 18 min; producent, režisér

ROZHOVOR

Čím Vás zaujal Dom ako projekt, do ktorého ste sa rozhodli vstúpiť ako producent?

Zaujala nás kvalita scenára. Príbeh i jeho forma vysoko prevyšovali ostatné scenáre, s ktorými sme boli oslovení.

Bolo ťažké nájsť v Českej republike podporu pre film, ktorého námet, scenár a režisérka vychádzajú zo Slovenska?

Nikdy som ten scenár nevnímal ako čisto slovenský. Jedným z dôvodov, prečo sme sa mu rozhodli venovať bolo naše presvedčenie, že hovorí o skúsenosti, ktorá je spoločná pre strednú a východnú Európu. Bazírovanie na „slovenskom“, „českom“, „maďarskom“, ... skrátka trvanie na lokálnosti vnímam ako chorobu. 90% európskych filmov sa nedostane do distribúcie mimo krajiny svojho vzniku. Pri nákladoch na celovečerný film a ich výške v tom vidím jeden z dôvodov prečo Európa ekonomicky umiera.

Nájsť podporu pre tento film, aj napriek nášmu presvedčeniu o jeho kvalite, jednoduché nebolo. Podarilo sa nám to vďaka našim predchádzajúcim, divácky úspešným filmom. Vybudovali sme si vďaka nim dôveru s našimi koproducentmi, ktorí s nami boli ochotní pracovať aj na tomto filme.

Zuzana Liová patrí k mladej generácii slovenských tvorcov a filmom Dom debutuje nielen v slovenskom a českom, ale aj medzinárodnom filmovom prostredí. Ako sa Vám s ňou spolupracovalo?

Tak ako každý umelec, aj Zuzana má svoje špecifiká, s ktorými sa bolo treba naučiť pracovať. Za jej kľúčovú schopnosť, pre ktorú si našu spoluprácu veľmi vážim, považujem jej dokonalú znalosť sveta, o ktorom hovorí.

S Michalom Kollárom máte už za sebou niekoľko realizovaných projektov. Čo pripravujete ďalej?

Do budúca pripravujeme viacero projektov. Spomeniem európsky koprodukčný film „Klauni“, ktorý vzniká podľa scenára Petra Jarchovského, a rozpráva príbeh trojice starnúcich klaunov, ktorých humor je vystavený skúškam i mimo javiska, v osobnom živote. Popri Oldřichovi Kaiserovi a Jiřím Lábusovi v ňom bude hrať aj Kati Outinen, hviezda filmov Akiho Kaurismäkiho. Už na budúci rok budeme produkovať aj nový film Jana Hřebejka „Líbánky“.

JURAJ CHLPÍK - kameraman

Juraj Chlpík (* 1976, Bratislava) absolvoval odbor fotografie na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (1995) a kameru na Vysokej škole múzických umení (1995-2000), kde ukončil aj doktorandské štúdium. Ako kameraman nakrútil desiatky reklám, videoklipov a krátkych filmov. Spolupracoval aj na celovečernom filme *Slepé lásky* (rež. Juraj Lehotský, 2008). V roku 2010 sa predstavil aj ako režisér a scenárista krátkometrážnym dokumentom *Identity Petržalky*, ktorým nadviazal na svoju na rovnomenú fotografickú výstavu z roku 2006.

JAN BASET STŘÍTEŽSKÝ – kameraman

Jan Baset Střítežský (*1973, Zlín, ČR) je absolventom pražskej FAMU a pôsobí ako kameraman hraných a dokumentárnych filmov pre kiná a televíziu, videoklipov a reklám. Spolupracuje s generáciou mladých českých režisérov (Václav Kadrnka, Tomáš Luňák, Tomáš Kudrna). V roku 2011 sa okrem celovečerného filmu *Dom* Zuzany Liovej podieľal aj na celovečernom debute Tomáša Luňáka *Alois Nebel*.

PARTNERI FILMU, MEDIÁLNI PARTNERI, DISTRIBUTÉR

producent:

koproducenti:

s podporou:

partner filmu:

mediálni partneri:

partneri slovenskej distribúcie:

ELESKO

distribúcia:

KONTAKTY:

Webstránka filmu: www.domfilm.sk

Trailer filmu dostupný na: http://www.gorila.sk/clanok-1653/exkluzivne_premiera_traileru_dom

Producenti:

SOKOL KOLLÁR

Šulekova 32, 811 03 Bratislava

www.kollarfilm.com

Michal Kollár – michal@kollarfilm.com

Tel.: +421 2- 544 301 27

FOG'N'DESIRE FILMS

Voroněžská 24, 101 00 Praha 10, Česká republika

www.fogndesirefilms.com

Michal Kollár – michal@fogndesirefilms.com

Viktor Tauš – viktor@fogndesirefilms.com

Mediálny servis, distribúcia:

PubRes, s.r.o.

Grösslingová 63, 811 09 Bratislava

tel.: +421(0)2-5263 4203, +421 905 639429

Kontakt: Ľubica Orechovská, lubica@kinematograf.sk

(všetky tu uvedené informácie, vrátane doslovných citácií, sú na voľné použitie)